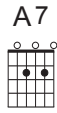
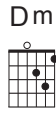

Κεφάλ

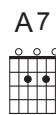
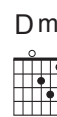
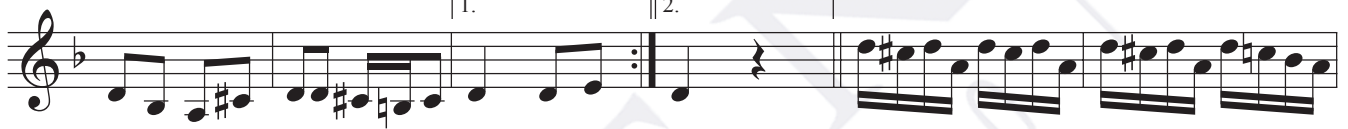
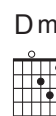
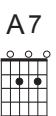
(Ο μύθος του Σεβάχ)

Μουσική: Μ. Χατζιδάκις
Στίχοι: Ν. Γκάτσος

♩ = 72

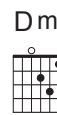
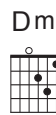
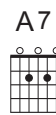
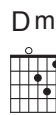
INTRO

C

Στης Α - να - το - λής τα μέ - ρη μια φο - ρά κίε - να και - ρό ή - ταν
σου - λη στη Βα - σό - ρα στην πα - λιά τη χουρ - μα - διά πι - κρα -

ά - δειο το κε - μέ - ρι μου - χλια - σμέ - νο το νε - ρό Στη Μο - Κιέ - νας
μέ - να κλαί - νε τώ - ρα της ε - ρή - μου τα παι - διά

F

C

B \flat

C

B \flat

R

νέ - ος α - πό σό - ι και γε - νιά βα - σι - λι - κή α - γροι - κάει το μοι - ρο -
 τάν οι Βε - δου - ί - νοι με μα - τιά λυ - πη - τε - ρή κίορ - κο στον Αλ - λάχ τους

A

Dm

A7

Dm

λό - ι και τρα - βά - ει κα - τά κει Τον κοι - *D.S. x 2*
 δί - νει πως θ'αλ - λά - ξουν οι και - ροί

Dm

E \flat

Dm

C

B \flat

A7

Dm

Dm

A7

Dm

B \flat

A7

Dm

A7

Dm

rall. - - - - -

ΡΥΘΜΙΚΗ ΣΥΝΟΔΕΙΑ: **INTRO**

R

C

*Ακούστε τώρα την ιστορία του Κεμάλ, ενός νεαρού πρίγκιπα της Ανατολής,
απόγονου του Σεβάχ του Θαλασσινού, που νόμισε ότι μπορεί ν' αλλάξει τον κόσμο.
Αλλά, πικρές οι βουλές του Αλλάχ και σκοτεινές οι ψυχές των ανθρώπων...*

Dm
Στης Ανατολής τα μέρη
A7
για φορά και ένα καιρό
Dm C B \flat
ήταν άδειο το κεμέρι
Dm A7 Dm
μουχλιασμένο το νερό.

Dm
Στη Μοσούλη στη Βασόρα
A7
στην παλιά τη χουρμαδιά
Dm C B \flat
πικραμένα κλαίνει τώρα
A7 Dm A7 Dm
της ερήμου τα παιδιά.

F
Κι ένας νέος από σόι
C B \flat
και γενιά βασιλική
C B \flat A
αγροικάει το μοιρολόι
Dm A7 Dm
και τραβάει κατά κει.

F
Τον κοιτάν οι Βεδουίνοι
C B \flat
με ματιά λυπητερή
C B \flat A
κι όρκο στον Αλλάχ τους δίνει
Dm A7 Dm
πως θ' αλλάξουν οι καιροί.

Σαν ακούσαν οι αρχόντοι
του παιδιού την αφοβιά
ξεκινάν με λύκου δόντι
και με λιονταριού προβιά.

Απ' τον Τίγρη στον Ευφράτη
κι απ' τη γη στον ουρανό
κυνηγάν τον αποστάτη
να τον πιάσουν ζωντανό.

Πέφτουν πάνω του τα στίφη
σαν ακράτητα σκυλιά
και τον πάνε στο χαλίφη
να του βάλει την θηλιά.

Μαύρο μέλι μαύρο γάλα
ήπιε εκείνο το πρωί
πριν αφήσει στην κρεμάλα
τη στερνή του την πνοή.

Με δυο γέρικες καμήλες
μ' ένα κόκκινο φαρί
στου παράδεισου τις πύλες
ο προφήτης καρτερεί.

Πάνε τώρα χέρι χέρι
κι είναι γύρω συννεφιά
μα της Δαμασκού τ' αστέρι
τους κρατούσε συντροφιά.

Σ' ένα μήνα σ' ένα χρόνο
βλέπουν μπρος τους τον Αλλάχ
που από τον ψηλό του θρόνο
λέει στον άμυαλο Σεβάχ:

Νικημένο μου ξεφτέρι
δεν αλλάζουν οι καιροί,
με φωτιά και με μαχαίρι
πάντα ο κόσμος προχωρεί.

*Καληνύχτα, Κεμάλ. Αυτός ο κόσμος δε θ' αλλάξει ποτέ.
Καληνύχτα...*

